

**Panegyri medicam indicit et de fascia infirmitatem adjuvante disserit /
[Johann Zacharias Platner].**

Contributors

Platner, Johann Zacharias, 1694-1747.

Publication/Creation

[Leipzig] : [Langenheim], [1745]

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/wp2yf7yb>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

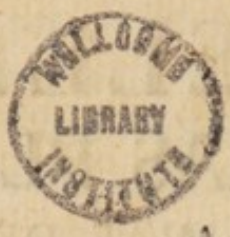
You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

IN
ACADEMIA LIPSIENSI
FACULTATIS MEDICAE
PRO-CANCELLARIUS
D. IO. ZACHARIAS PLATNER
PATHOL. P. P. ACADEMIAE DECEMVIR
COLLEGII MAL. PRINC. SOCIUS
D. III. SEPTEMBRIS ANNO MDCCXLV.
PANEGYRIN MEDICAM
INDICIT
ET
DE FASCIA INFIRMITATEM ADIVVANTE
DISSERIT.

ACADEMIA LIPSINENSIS
FACULTAS MEDICAE
PRO-CANONICUS
D. JOHANNES
PANTHER
PATRONUS SOCIETATIS
GOLDFENNERIANAE
D. III. SEPTEMBERIS ANNO MDCCCLV.
PANTHERIANAE
DE FASCIA INFLAMMATUM ADIVANTIA
DISSERTATIO

uotidianam obseruationem habent medentes, qui
 artem inter aulicos urbanosque homines faciunt,
 verissimum esse, quod ab AVRELIO CORNELIO
 CELSO ^{a)} proditum legimus, infirmitatem omni-
 bus morbis maxime obnoxiam esse. Inter viros enim inueniuntur
 non pauci, qui, vel literarum nimis cupidi, vel rerum, tum publica-
 rum, tum priuatarum, procurationibus impliciti, animum nego-
 tiosa cogitatione fatigant, et corpus infirmum reddunt, aptum-
 que, vt ex quauis occasione aduersam valetudinem contrahat.
 Aliis, viris aequae, ac foeminis, quibus domus ad propriam per-
 niciem opime et opipare instructa est, qui assidue conuiuuntur,
 nocet dubia coena, victus, plenior, et luxuriosior, potio valen-
 tior, et inertissimum desidiosissimumque, quo languescunt, otium.
 Nullus dubito, his nostris temporibus infirmitatem augeri cibo
 nimis iurulento, et calda, qua omnes, ex seculi more, inundamur.
 Discrimina vero recipit infirmitas, cum nonnulli totum corpus,
 alii partem, viscus aliquod, veluti stomachum, pulmonem, alii
 membrum quoddam imbecillum habeant, et naturae robore desti-
 tutum. Neque minus origine causaque differt infirmitas, cuius
 sedes non in aliis, quam solidis, partibus esse potest, ex quibus
 naturam, admirando diuinoque artificio, corpus fabricatam esse
 nouimus. In his vero, quamdiu vita retinetur, duplex robur de-
 prehendere quilibet potest. Nam omnes fibrae, ex quibus cor-
 pus nostrum effectum contextumque est, constant ex elementis,
 quae non solum magnitudine et figura, sed etiam cohaerentia,
 qua inter se commissa continentur, differunt. A qua cohaerentia
 naturale illud robur, quod etiam post mortem relinquitur, profi-
 cisci videtur. Igitur fibrae, ex quibus variae partes componun-
 tur, iusto rigidiores sunt, atque fragiliores, tenaciores, flaccidio-
 resque, habent maiorem, minoremque, elasticitatem, ita, vt, si a
 re quapiam extrinsecus accedente intentae, vel flexae, fuerint, se
 ipsas possint restituere, vel minus possint. Praeter hoc vero natu-

^{a)} De Medicina Lib. I. Cap. III.

IV

turale robur, est in corpore viuo alia vis, quae vitalis appellari poterit, a neruorum implicatione toto corpore pertinente profecta. Nerui enim, ex cerebro tracti, et in corpus diuisi, sensum motumque varium in partibus praestant, et illud naturale, ab elementorum cohaerentia dependens, robur non parum adaugent. Discrimen illud, quod naturale atque vitale robur intercedit, singulari studio exposuit Clarissimus Vir IOHANNES NICOLAUS WEISIVS, Professor Altdorfinus β). Summa vero inter vtramque, tum naturalem, tum vitalem, vim est consensus, ita, vt, si fibrae laxiores fiant, nerui etiam sua virtute tandem destituantur, et, si neruorum resolutio aliquod membrum infestauerit, illud etiam marcidum fiat, atque flaccidum. Quoniam vero arduum est, ac perdifficile, his infirmitatibus mederi, omni ope atque consilio enitendum est iis, qui aegris, vario morborum genere laborantibus, sanitatem promittunt, vt opportuna reperiant auxilia, et, ne quaedam ex his, quae etiam minus valida videri possint, negligant. Iam mihi propositum est, ostendere, in variis casibus infirmitatem multum adiuuari, imo etiam curari, tollique, vsu fasciarum, quibus variae corporis partes inuoluuntur, adstringunturque. De herniis nihil commemoro, in quibus ea, quae, laxato peritoneo, ex abdomine deuoluta sunt, intus compelluntur, et sola vinctura continentur, qua omne periculum auertitur, et, minimum in pueris, vitium etiam tollitur. Nec dicere attinet, articulos, si suis sedibus exciderunt, postquam fuerunt repositi, per aliquot dies fascia comprehendendos esse, vt laxiora ligamenta confirmentur. Nota est omnibus consuetudo obstetricum, quae puerperis, postquam partum enixae sunt, abdomen fascia deligant, quamuis non raro ignorent, cur hoc ita fiat. Nam et id saepius inter superuacua, quam inter necessaria, est. Inueniuntur nonnulli, etiam inter

β) In *Dissertatione de Discrimine motus elastici et vitalis fibrarum, Altdorfii, MDCCXXXV.* In robore illo vitali explicando, post BAGLIVIVM, totus fere fuit STAHLIVS, qui vero ei nimium tribuere videtur. Hoc autem fere neglexit BOERHAAVIVS. Confer, quae habet de vasorum contractione propria VAN SWIETEN in BOERHAAVII *Aphorismum CXIII.* nec non GORTERVS in *Compend. Medicinae Tr. I. §. 17. Tr. XXI. §. 1. et prae caeteris Tr. XLVI. §. 8. p. 234.*

ter artis obstetriciae autores, qui hanc abdomen vincendi rationem reprehendunt, ostenduntque, eam puerperis magna pericula adferre posse. Inter hos primo loco nominandus est peritus inter Gallos Chirurgus, vel propter probitatem, ingenuitatemque, quam in omnibus suis scriptis prae se ferre videtur, laudandus (L A M O T T E γ). Is enim in testimonium adducit observationes, ab alio Chirurgo Gallo, (L E P E V δ), scriptas, quibus etiam proprias addit. His clarum est, adstrictiori fascia supprimi illas muliebres purgationes, quae post partum provenire solent, ita, ut, praeclusis venarum, sanguinem aliumque humorem fundentium, oris, retentaque materia, venter etiam intumescat, atque periculosissima vteri inflammatio, cum grauiori febre, moueatur. Sunt alii, qui nullo discrimine puerperis, fasciam non solum iniiciunt, sed etiam valentius adducunt, dicentes, sic ventrem erugari, atque ad priorem formam venustatemque reuocari. Nemini difficile erit, has lites componere, qui considerat, fasciam infirmitati mederi, et ideo admodum opportunam esse ventri, qui iam frequentius a partu, quem intus habuit, intentus, et, post hunc editum, resolutus, fuit, ex qua re magna fibrarum laxitas relinquitur. Id vero non solum musculis, ac peritoneo, accidit, sed ipsi etiam vtero, qui, relaxatus, difficilius contrahitur. Haec res foeminam in magnum periculum adducere potest, si sanguis post partum ex vtero cum impetu, et ita, ruit, ut eius profusio illam exinanire atque interimere possit. Huic periculo opponitur fascia, quae arteriarum venarumque debilitatem adiuuare potest, dum illa receptacula, quae propter imbecillitatem se non satis subito contrahere possunt, moderate comprimit. Vasa enim, nimia intentione debilitata, laxataque, sanguinem cum periculo fundere, alia docent, eaque confirmabunt, quae mox de hydrocele exponam. Praeter hanc vasorum debilitatem nonnunquam foeminis, quae, vel frequentiore, vel geminatam, prolem ediderunt, incidere solet, ut ipse vterus, relaxato peritoneo, aliquantum e sede sua in prio-

γ) *Traité des Accouchemens* L. V. Cap. IX. p. 702.

δ) *La Pratique des Accouchemens* par LE P E V, a Paris, MDCXCIV, p. 526.

VI

rem partem promoueatur, et ante pectinem promineat. Hoc autem, quod parturientibus nonnunquam summam difficultatem adferre potest, nisi foeminae aliter, ac caeteroquin fieri solet, et supinae, collocentur, post editum partum prohibere potest, quo minus τὰ λόγια recte proueniant. Et huic incommodo mederi fascia potest, si recte fuerit accommodata. Sed vero illa opus non est, si foemina primum partum enixa est, nisi ea corpus habeat valde rarum, et, ex aliis occasionibus, infirmum. Imo in hac, aliisque, si imus venter, et ei subiectus vterus, vel adstrictiori fascia, impositisque densioribus pannis, vel valentioris fasciae duriori nodo, vrgentur, inflammatio, cum mortis periculo, excitari potest. Perniciose enim, et pestifere, cum puerperis agunt obstetrices, quae illam, quam abdomini iniiciunt, fasciam, non acu, fibula, ligula, vel futura, sistunt, sed pleniori, duriorique, quem connectunt, nodo. Sunt aliae occasiones, in quibus hanc fasciarum vtilitatem manifeste comperimus, et manu quasi tenemus, veluti, si aqua hydropicis emittitur. Nam, si venter valde intentus fuit, vix sine pernicie ex eo omnis humor effundi potest, nisi is a chirurgo prematur, vel fascia, quae paulatim adducenda arctandaque est, circumdetur. Experientia enim in his ipsis curationibus docuit, homines, quibus omnis aqua simul euocata fuit, nonnunquam in ipso opere animae defectione esse extinctos; Cuius rei non aliam, magisque probabilem, causam inuenio, quam, quod sanguis per vasa, quae ab aquarum mole pressa fuerunt, et coarctata, nunc autem, emissis aquis, relaxata, deficiente renixu, non possit perlabi. Arteriarum naturalem contractionem ad sanguinis motum plurimum facere, exploratum est, confectumque. Qui itaque, ex veteribus, hydropicos curaturi, ventrem ictu perforauerunt, eos curationem diuidere, et primo die non, nisi aliquam partem humoris, effundere oportuit, atque per insequentes dies, id, quod eius reliquum erat. Iam vero, si abdomen premitur, adstringiturque, sine periculo aqua simul emitti potest, donec eius nullum vestigium appareat. Nouum fasciae, vel cinguli, genus ad id excogitauit delineauitque Celeberrimus Vir ALEXAN-

DER MONRO ^g). Operarii homines, qui grauiora pondera ferunt, mouentque, cingulo abdomen coërcent, ex qua vinctura robur sibi augeri existimant. In febribus nonnunquam graues capitis dolores sunt, aduersus quos prima plerumque curatio est, fasciam capiti circumdare, eamque paulo magis adstringere. Et iam HIPPOCRATES habuit τὰ ἐρμείσματα καὶ ἀποσηρίγματα, fulcimenta, et stabilimenta, mediantibus fasciis, pectori atque costis, nec non capiti, aptanda, ne illae partes ab arteriarum ictibus, tussi, sternutatione, concuterentur, et, vt firmarentur etiam capitis futurae ζ). Apud GALENUM legimus, olim aurigas costarum continendarum causa fascia vfos esse, quam ἀμαρτηλαίτην nominauerunt η). Foeminae urbanae, delicate molliterque educatae, quibus magna laterum infirmitas, virium inbecillitas, est, si a teneris rigidioribus thoracibus amiciuntur, vt gratam proceritatem gracilitatemque consequantur, his cataphractis tandem adeo aduescunt, vt, si illis exutae incedere velint, aliquam infirmitatem molestiamque sentiant. Non quidem ignoro, vim maximam esse etiam rerum minimarum, si earum longa iam consuetudo facta est, sed vero hanc non solam huius debilitatis, quam sentiunt, causam esse, ex aliis compertum habeo. Huius rei enim testem citare possum Illustrem Virum GERARDVM VAN SWIETEN θ), incomparabilem magni Praeceptoris interpretem, et ob id ea, quae is obseruatione notauit, totidem verbis transferam: *Memini, me curasse nobilem puellam, qua in genere nervoso mobiliorem nunquam vidi: a minimo sono, lumine viuidiori, conuellebatur illico, miros motus cum lacerationis sensu in abdomine sentiens: nec ferulacei succi, nec adeo salubre in his casibus castorei virus, proderant: dum autem fasciis crura, femora, totum abdomen ad mam-*

mas

^g) Vid. *The Medical Essays published in Edenburgh, Vol. I. Obs. XVIII. p. 214.*

^ζ) Vid. HIPPOCRATES *de Medici officina Comm. III. Text. 37. T. XII. Edit. CHARTERII p. III. confex VIDVM VIDVM in Chirurg. Lib. III. Cap. VIII. p. 72.*

^η) Vid. GALENVS *de Fasciis Cap. VI. Text. 106. T. XII. Edit. CHARTERII p. 497. figura in Tabulis expressa est, quae eodem volumine continentur.*

^θ) *In Comment. in Aphorismum BOERHAAVII XXVIII. p. 35.*

VIII

mas usque firmabantur, remisit statim molestum malum, et datis dein idoneis remediis conualuit: per menses tamen sic, instar Mumiæ Aegyptiacæ fere, fasciis circumductis vixit non inuita, cum ilico tantum inde sentiret solamen. Quantum enim mihi videtur, nihil magis luculentum dici atque commemorari potest, quo probemus, fascias etiam neruorum, atque totius corporis, infirmitati opitulari. Tanto magis vero hoc fieri potest, si debilitas certas corporis fedes infestat. Se nobis hic obuiam dare videtur ille agrestis homo GALENI ¹⁾, qui, cum plenioris intestini dolore, colicam vocamus, cruciaretur, allium comedit cum pane, se in consuetis laboribus exercuit, ventrem arctius cingulo praecinxit, per diem ab omni potu abstinuit, vesperi autem meracius bibit, et vna nocte, qua tota quieuit, omnem dolorem discussit. Longe vero euidentior est effectus harum fasciarum in variis casibus, quibus, ex imbecillitate ortis, crura patent, ita, vt horum, nisi illae adhibeantur, saepe frustra quaeratur sanitas. Crura ex variis occasionibus intumescunt, id quod iis potissimum accidit, qui, dum rheda, vel etiam equo, vecti, longinqua itinera faciunt, diu multumque venas, ad pedes pertinentes, comprimunt: Nec non aliis, qui per loca palustria pedibus eunt, aut in his venando ambulat. Non solum aurigae suas apud veteres habuerunt fascias, sed etiam suas venatores, quae vero, id quod etiam ex GALENO ²⁾ discimus, fuerunt ἐπίδεσμοὶ εἰς τὸ τοῦτο ὑφασμένοι, fasciae ad id contextae, quas ab aliis οἱ πρὸς ἄλληλην χρεῖαν γεγονότων ὑφασμάτων, χιζομένων γίνονται, quae ex tela parantur, ad alios vsus contexta, scissaque, distinguit. Est tibialis genus, peritioribus chirurgis notum, quod, ex paulo valentiori lineo panno scissum, ita aptatur cruribus, vt illud e latere ligula possit arctari: Ein Schnür-Strumpf. Si hac fascia crura in itineribus muniuntur, pedes haud intumescunt, et auertitur omnis eorum inflatio. Summam vero vtilitatem praebet hoc fasciae genus in curandis malis crurum vlceribus,

1) GALENVS de Methodo Medendi Lib. XII. Cap. VIII. T. X. Edit. CHARTE-
RII p. 201.

2) De Fasciis l. c. Cap. II. T. XII. Edit. cit. p. 472.

ceribus, si his fibrarum, ipsiusque cutis, subest quaedam infirmitas. Sola enim fascia saepe restituti sunt, qui remediis aliis diu fuerant frustra curati. Accidit aliquando, ante hos quadraginta et plures annos, Clarissimo et magni nominis inter suos Viro, ut pes tibiaeque ictu fulminis adurerentur. Orta sunt mala ulcera, intentis et intumescentibus iis, quae circa erant. Ulcera variis remediis diu fuerunt agitata, quae omnia nihil profecerunt. Fuerunt nonnulli, qui, de partium imbecillitate cogitantes, cruri habenam iniecerunt, in cochleam serpentem, ut illud comprehenderet, atque laxiores partes paulo valentius adstringeret. Sed vero, fasciarum genus, quod, saepius circumeundo, membrum, amplectitur, pedem non satis continet, leuique data occasione, laxatur, et resoluitur, quare nec haec res feliciter cessit. Tandem vero eximius illius temporis Chirurgus Amstelodamensis, ADRIANVS VERDVYN, cuius frequentiore mentionem cum laude RVVSCHIVS in scriptis suis fecit, consilium dedit de illo fasciae, vel tibialis, genere, tumido pedi aptando. Optime haec curatio respondit. Elapsis enim paucis diebus, desedit tumor, et ulcera ad cicatricem peruenierunt. Relicta tamen fuit per omnem vitam debilitas in membro, ita, ut per dies, noctesque, pes hac fascia inuoluendus, continendusque, esset, qui, ea resoluta, mox iterum intumuit, ita, ut ulcera etiam renouarentur. Ab illo tempore, quo hoc vidi, frequentius adhibui hoc auxilium, praecipue in sanandis ulceribus, a male curato erysipelate relictis. Sed vero, paulo subtilior observatio necessaria est, cum non omnes tumores hanc curationem recipiant, quae mortem etiam festinare interdum potest. Nam, si tumores atque ulcera in cruribus non per se inceperunt, sed alii vetusto morbo, veluti cachexiae, ictero, hydropi, superuenierunt, non sine perniciose adstringuntur pedum tumores, quod humor, nisi exitum inueniat, ad ipsum ventrem reuertitur, et, dum hic magis attollitur, tandem summam spirandi difficultatem adfert. Nonnunquam tamen etiam hydropicis haec fascia utilis esse potest. In illis enim hydropis generibus, in quibus hominem aqua inter cutem male habet, vel, ubi multa aqua in ventrem contracta

X

est, ὑπὸ τὴν σάρκα et αἰσκήτην vocant, interdum morbus ad tempus leuatur, interdum etiam tollitur, et homo ad salutem perducitur, si per plures dies multus humor ex crurum vlceribus fertur. Haec vero vlcera, quandoque sponte, rupta cute, oriuntur, quandoque scalpello fiunt, dum tumor super talum altioribus plagis inciditur. Illa etiam, adurentibus impositis, vel, id quod veteribus praecipue in more fuit, candentibus ferramentis admotis, concitari queunt, quae semper, quacunque ratione fuerint orta, diu, moto etiam, quantum res, et gangraenae metus, permittit, pure, seruanda sunt. Sed vero experientia in his curationibus docuit, effusa tandem aqua, cutem cum adipe multum flaccescere, atque quasi resolui, id quod oculis, prementequae digito, cognoscitur. Ob quam rem, et quod sanguis per laxatas, omnique robore defectas, arterias haud recte diffundi mouerique potest, is non raro subsistendo inflammationes suppurationesque mouet, quae, in mali habitus corpore, nunquam non possunt terrere. Hoc, si praeuidemus, cauere possumus, dum fascia comprehendimus membrum, et hanc, exeunte humore, indies magis adducimus. Alia genera morborum sunt, quae sine fascia, infirmitatem adiuuante, vix curantur. In hydroceles curatione, quae scalpello fit, interdum medentibus non inanem metum iniicit sanguis, qui ex plaga cum periculo ruit, id quod mihi etiam accidisse fateor. Hoc vero profluuium ab omni sanguinis profusione, quae ex aliis vulneribus fieri consuevit, differt. Nam primo die ex recenti vulnere sanguinis parum exit, et is etiam plerumque sua sponte, vel impositis aridis linamentis, conquiescit. Sed vero, altero circiter die, vulnus madere incipit, et ex eo copiosior humor, ab initio limpidus, post sanguinolentus, fertur, quem tandem sanguis sincerus, rubensque, sequitur, vt eius profusio hominem etiam exhaurire queat. Cuius rei non alia causa est, quam, quod arteriae in testium velamentis, ab aquarum mole, valde distentae fuerint, et longinquitate temporis, quo insedit tumor, debilitatae. Nam illae, eo tempore, quo ex inflammatione, quam omnibus vulneribus superuenire necesse est, febris incurfat,

curfat, atque ea fanguis citatur, ab huius irruentis impetu ampli-
antur, ita, vt per illas, relaxatas, atque, tum naturali, tum vitali,
renixu, destitutas, humor cum impetu transfundatur λ). Euiden-
tis huius caufae notitia ei, qui curare vult, neceffaria eft, quod is
ab ea medendi rationem inftituere debet. Nam huic infirmitati
is opitulari poterit, fi, effufa aqua, fasciam adhibuerit, quam *fuf-
penforium* vocant chirurgi, illamque ita accommodauerit, vt ea
fcrotum, et quae ei superhabenda funt, non tantum fufstineat, fed
etiam paulo magis comprimatur atque adstringatur. Nec alienum eft,
infirmatis his partibus, pannos imponere, ex vino auctero, vel ace-
to, cui aqua misceri potest, expressos. Alia valetudinis genera
omitto, in quibus fascia infirmitatibus mederi potest. De aneu-
rysmate autem quaedam commemorabo, cum in huius curatione
effectus euidentior fit, ita, vt homo, si a sola etiam vincitura prae-
fidium petatur, magno periculo poffit liberari. De illo genere
loquor, quod verum appellant chirurgi, in quo arteria, caetero-
quin integra, fed aliqua fua parte laxior, ita dilatatur, vt tumor ro-
tundus nascatur, qui in brachio, aliisque membris, et exterioribus
fedibus etiam super cutem prominet: id quod incidit, si exte-
res arteriarum tunicae, vel quaedam earum velamenta, quibus con-
tinentur, mufculorum prae caeteris aponeurofes, fcalpello inci-
fae, aliaue ratione violatae, infirmataeque, fuerint. Ab hoc, id
quod neminem, qui rerum nostrarum peritus eft, fugit, differt
aneurysma nothum, in quo ipfa arteria vulnus accepit, ita, vt fan-
guis ex ea effusus inter adipem increfcatur, tandemque cutim etiam
attollat. Vtrumque genus magna, et mortis etiam, pericula cir-
cumftant, hoc tamen difcrimen intercedit, vt prius, nisi tumor,
vetustate accedente, valde magnus fit, isque occalluerit, vel, nisi
maior imbecillitas arteriam occupauerit, interdum ex toto poffit
tollit, dum, vel adstrictiori fasciam, vel variis, ad id excogitatis, ma-
chinis, diu multumque comprimatur. Alterum autem fcalpelli

B 2

operam

λ) Vide hiftoriam a Chirurgo Scoto, IACOBO JAMIESON propositam in
the Medical Essays Vol. II. Obs. XIV. p. 252. Confer quae habet ALEXAN-
DER MONRO *c. l. Vol. V. p. 376.* De his quaedam proposui in Differtatione
de Hydrocele, quae vero in hac fcriptione fuerunt repetenda.

operam desiderat, sine qua vix sanescere potest. Iam ante aliquot annos nouam curandi viam ingressus est Clarus Regis Sardiniae Chirurgus, VERN A, de quo accepimus, eum nonnullos ad sanitatem perduxisse, quibus, ab aliis etiam derelictis, non aliud praesidium superfuit, quam hoc vnicum μ). Crebrius hoc incidere solet, si maior arteria, veluti in humero, vel femore, violata fuit, quae, nec lino constringi, potest, nec etiam cum toto membro sine magno periculo praecidi. Haec noua vero medendi ratio etiam a fascia, infirmitatem adiuuante, petenda est. Si igitur in aliquo membro, veluti brachio, arteria laxior intumuit, vel etiam laesa sanguinem profudit, is iubet ante omnia homini plurimum sanguinis detrahere, cum in hac curatione sanguinis profluum, et effusae per id fractaeque vires, non tam inter salubria, quam inter necessaria, sint. Oportet hominem per plures dies exsanguem, et quasi eneruatam, in lectulo iacere, qui etiam modico victu, a fame propiore, non alendus, sed sustinendus, est. Corpore sic praeparato, flexo etiam prius, et ad latus adducto, brachio, vt illud post commode ad pectus deligari, et, mitella inuolutum, suspendi, queat, accommodandae sunt singulis digitis minores angustioresque habenae, quae, ab extremis orsae, saepius circumeundo, quasi in cochleam serpunt, sursumque versum tendunt. Desinunt quinque illae fasciae in suprema digitorum parte, quas alia comprehendit, quae a manu incipit, et per brachium adscendit. Vbi ad aneurysma ventum est, ei obiicitur triplex linteolum, liquore quodam adstringente, vel frigida aqua, madens, et super hoc fascia ter in orbem circumagitur, quae tandem ad humerum tendit. In hoc etiam paulo densiorem angustioreque pannum, *splenium* vocant, arteriae, cui a brachio nomen est, imponi, fasciisque comprehendendi, oportet. Fascia tandem in summo humero finitur, vel per pectus atque omoplatas procedit, et, postquam aliquoties circumiit, sistitur. Continendum sic membrum est ad

μ) Hanc curandi viam iam olim proposuerunt BERNARDINVS GENGA in *Anatomia Chirurgica dell' Ossa, et Muscoli del Corpo umano, in Bologna MDCLXXXVII Lib. II. Cap. XXIV. p. 219.* et IOHANNES MARIA LANCISIVS *de Motu Cordis et Aneurysmatibus Lib. II. Cap. I. Propos. XI. p. 98.*

quingagesimum vsque diem, ita, vt fasciae etiam haud resoluantur, in quas saepe ingerendum est alcohol, aliusue liquor, qui reprimendi facultatem habet. Etiam oportet illas, si laxae visae fuerint, adduci, et paulo valentius adstringi, ita tamen, ne aliquid offendant, et, ne id, quod adstrictum est, alienetur, vel gangraenae opportunum fiat. Postquam tandem, resoluta fascia, omnis tumor resedit, diu tamen illa sedes alia fascia, obiecto etiam panno, comprehendi debet, vel aptata machina comprimi. Sequitur plerumque debilitas in brachio, vt caro etiam emacrescat, quare, vbi sanitas, quae in eiusmodi casibus esse potest, venit, infricatio adhibenda membro, idque paulatim ad vsus suos promouendum exercendumque est. Homini vero, vt post longam abstinentiam vires suas recipiat, vitae genus non subito mutandum est, cauendumque, ne inordinate agat. Debet paulatim a fame ad pleniorum cibum, a quiete ad exercitationem, transire, vt non, nisi post multum tempus, arbitrio suo viuat. Sed vero, et mihi transeundum est ad id, quod hac scriptione exequi debeo. Significanda enim est *πανήγυρις* ab Ordine nostro celebranda, qui dignissimo Candidato summos in arte honores, ad quos virtutis via grassatus est, decreuit.

VIR CLARISSIMVS ATQVE DOCTISSIMVS
**IOHANNES BENIAMIN
 BOEHMER,**

ARTIVM MAGISTER ET MEDICINAE
 BACCALAVREVS,

anno huius Seculi XVIII. Lignitii Patre BENIAMINO, *Myropo-*
la, et Matre ANNA IVLIANA ex gente NEVHAUSIA natus, familia non tam luculenta et locuplete, quam honesta ac frugali, exceptus fuit. Pater ei, cum nondum ex ephebis excessisset, ereptus est, quare optima mater, quamuis re familiari parua atque tenui esset, nostrum ad omnem pietatem virtutemque edu-

cavit; quae superstes iam de filii honoribus, nascenteque fortuna, laetatur. In patria, optimorum magistrorum fidei commissus, rudimenta posuit, atque etiam literarum humaniorum studiis crevit, quamuis ei, quod omnium rerum attenuata inopia esset, ut hanc sustentaret, non parum temporis in aliorum liberorum institutione esset consumendum. Discendi enim cupiditate incitatus, omnes fortunae iniurias animi constantia atque firmitate superavit. In hac etiam perseverandum fuit, cum anno Seculi tricesimo septimo in hanc nostram Musarum sedem venisset, ut medicae arti, quae miro desiderio eum, adhuc puerum, affecerat, studeret. Praestantissimos in hac, nec non in Philosophia, quam Medicinae adiunxit, Professores secutus, omnium animos sibi ingenio, sedulitate, modestia, moribusque compositis, conciliauit. Nouo autem quasi stimulo ad literarum artisque studium incitatus fuit, cum tandem quaedam diligentiae subsidia obtinuisset, quibus egestatem poterat leuare. Emensus est perquisitius et diligentius omne curriculum studiorum, quae eo deduxit, ut iam non minus ad tradendam, quam faciendam, Medicinam idoneus videatur. Perhibere possum ei harum rerum testimonium, quod is per plures annos me docentem non solum audiuit, sed mecum etiam familiariter vixit. Varia enim munia, quae, pro suo in me amore, lubens sibi depoposcit, obiit, measque subinde partes, aegros inuisendo, iisque medendo, atque varia, quae ad librorum aliarumque rerum supellectilem attinent, procurando in se suscepit. In publicis etiam ingenii exercitationibus commentationibusque, quibus se suosque profectus ostendit, operae plurimum ponere solitus est. Ex Philosophorum suggestu Praeside Excellentissimo HOFFMANNO, iam Freibergae iis, qui rerum metallicarum procurationem habent, affidente, *de Matricibus metallorum*, in Medicorum vero acroaterio LUDWIGIO, Celeberrimo Viro, moderatore ter *de vario argumento* disputauit. Anno MDCCXLI. publice dicta Oratione L. BARONEM DE SILVERSTEIN, Maecenatem demortuum, ex cuius legato annum stipendium acceperat, laudans,

dans, memoris animi officium probavit. Anno praeterito Philosophorum laurea decoratus est, quam dignitatem hoc, iam verrente, anno doctissima Dissertatione *de Psyllorum, Marforum et Ophiogenum, aduersus serpentes eorumque ictus virtute*, quam publice proposuit, strenue, plaudentibus omnibus, defendit. Vt vero tandem honores, qui non triuialem artis nostrae scientiam habentibus dari consueuerunt, et, cum his, in ea facienda auctoritatem, consequeretur, Ordini nostro se exhibuit, et tentamina, quibus in eius profectus inquisiuimus, subiit. Summam spem, quam iam dudum de eo habueramus omnes, non confirmauit tantum, sed etiam superauit. Quare, cum noster Candidatus tot eruditae diligentiae speciminibus, atque tot liberalioris doctrinae decoribus, eniteat, gaudeo, ab Ordine nostro mihi potestatem atque Pro-Cancellarii auctoritatem datam fuisse, vt iam eum in publicum producere, et ei, quos sibi postulat petitque honores, titulosque, deferre queam. Quibus quod perdignus sit, vel iudicium honestissimi Viri confirmat, qui necessarios ad id sumptus suppeditauit. REMIGIVS GEBICKE, clarus inter nostrates Mercator, cognitio nostri Candidati virtutibus, iis honorem habuit, tabulisque, quibus vltimam voluntatem expressit, pecuniam reliquit, sanxitque, vt hanc is in illos honores assequendos impenderet. Memorabile factum! quod tum nostro, tum maxime beate defuncto, honori esse potest, cum rarum sit, bonam mentem a locupletioribus nummatisque amari, qui, dum diuitias exstruunt, saepe, vt Satyrici verbis vtar, non literatos tantum, sed omnes fere literatos oderunt. Vt vero ego iam mihi demandatum munus recte, et more maiorum, exequar, proximum diem III. Septembris constituo, quo Noster Dissertationem *de Hydrocele* publice propositam dicendo disputandoque contra commilitones tuebitur. Erudita contentione finita, ego ei potestatem dabo, et, quod aiunt, Licentiam,

fibi

XVI

fibi Doctoris nomen titulumque adfciscendi. Vos, RECTO-
REM MAGNIFICVM, CELSISSIMVM PRINCIPEM, ILLV-
STRISSIMVM LANDGRAVIUM, COMITES ILLVSTRISSI-
MOS, VTRIVSQUE REIPUBLICAE PROCERES GRAVISSI-
MOS, *Academiae Ciues Generosissimos ac Nobilissimos*, ea, qua
decet, obseruantia, humanitateque rogo atque obtestor, vt fre-
quenti honorificentissimoque conuentu hunc festum diem no-
biscum celebretis, de Candidati praestantia ipsi cognoscatis, et
de feliciter confecto studiorum curriculo illi congratulemini.
Huius beneficii memores, enitemur, vt quauis occasione vos
pleniori obsequio, gratoque officio, possimus demereri. P. P.
D. D. XI. post Trinit. Anno M D C C XLV.

L I P S I A E

L I T E R I S L A N G E N H E M I A N I S .

